

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj P-67/2024-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sucu Mariji Sušanj Tepša, u parničnom predmetu tužitelja PORSCHE INTER AUTO d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 21-23, OIB: 67492500921, zastupanog po punomoćniku Borisu Anišiću, odvjetniku iz Zagreb, Ilica 191B, protiv tuženika AUTO ANDREA - TIM d.o.o. Ičići, Poljane 188, OIB: 57003161690, zastupanog po punomoćnici Nikolini Mijolović Jakšetić, odvjetnici iz Rijeke, radi isplate, nakon održane javne i glavne rasprave, u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnice tuženika, 30. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Roberta Beletića iz Opatije poslovni broj Ovr-6240/2023 (sudski predmet), odnosno poslovni broj UPP/OS-Ovr-271/2023 (javnobilježnički predmet) od 27. srpnja 2023. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 823,44 EUR/6.204,28 kuna¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 5. kolovoza 2022. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Djelomično se ukida citirani platni nalog u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 283,79 EUR/2.138,28 kuna sa zakonskom zateznom kamatom, te u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 211,56 EUR/1.594,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

III. Nalaže se tuženiku AUTO ANDREA - TIM d.o.o. Ičići, Poljane 188, OIB: 57003161690 naknaditi tužitelju PORSCHE INTER AUTO d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 21-23, OIB: 67492500921 trošak parničnog postupka u iznosu od 1.237,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30. travnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke (referentna stopa) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Roberta Beletića iz Opatije poslovni broj Ovr-6240/2023 (sudski predmet), odnosno poslovni broj UPP/OS-Ovr-271/2023 (javnobilježnički predmet) od 27. srpnja 2023. naloženo je tuženiku (ovršeniku) isplatiti tužitelju (ovrhovoditelju) iznos od 1.107,23 EUR/8.342,42 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 5. kolovoza 2022. do isplate, te trošak ovršnog postupka u iznosu od 211,56 EUR/1.594,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 27. srpnja 2023. do isplate.

2. Protiv citiranog rješenja o ovrsi tuženik je podnio prigovor u kojem je u cijelosti osporio osnovu i visinu predmetne tražbine. Istaknuo je da je prvobitna dijagnoza kvara koju je tužitelj napravio po ponudi iznosila 6.204,48 kuna, a da je račun ispostavljen na iznos od 8.342,45 kuna. Međutim, da je vozilo i dalje imalo isti kvar, odnosno da je bilo u istom stanju kao i prije „popravka“, budući da klima i dalje nije radila.

3. Rješenjem Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji poslovni broj Povrv-400/2023-3 od 2. studenoga 2023. stavljeno je izvan snage ranije citirano rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinute su provedene radnje, te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Istim rješenjem navedeni sud oglosio se stvarno nenadležnim, te je predmet ustupio ovome sudu kao stvarno i mjesno nadležnom.

4. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je naveo da mu se tuženik obratio 27. lipnja 2022. sa zahtjevom za izvršenje usluge popravka klime na vozilu MOVE UP! 1,0., nakon čega da je e-mailom od 5. srpnja 2022. tuženiku poslao ponudu u iznosu od 6.204,28 kuna za dijelove koji su u tom trenutku utvrđeni kao neispravni i koje bi trebalo promijeniti kako bi se moglo odraditi daljnje ispitivanje prijavljenog kvara. Tuženik da je na ponudu pristao, te da je nakon daljnjeg ispitivanja utvrđena greška motornog procesora, s čime je upoznao vozača tuženika kod preuzimanja automobila, koji je rekao da će donijeti drugi motorni procesor kako bi se završili radovi, ali da to nije učinio. Nakon preuzimanja vozila od strane tuženika, da je 28. srpnja 2022. izdao utuženi račun u iznosu od 8.342,45 kuna, u kojem su, u odnosu na ponudu dodane samo stavke „Dijagnostika“ i „GFS-vođena funkcija“, koji troškovi su nastali nakon

zamjene dijelova, daljnjim ispitivanjem i dijagnostikom kvara. Naime, istaknuo je da je račun izdan temeljem radnog naloga kojeg je tuženik, kao naručitelj, potpisao nakon čega je preuzeo predmetno vozilo. Iz navedenog radnog naloga da proizlazi da klima ne radi, odnosno da je izvan funkcije, uz napomenu da je zamijenjen kompresor klime i senzor klime, te da je izvršeno punjenje plinom. Također, u nastavku da je rukom dopisano da je zamijenjen kompresor i ostali naručeni dijelovi, kao i da su ispitani električni vodovi, te je utvrđeno da je električna instalacija ispravna, ali da je daljnjim ispitivanjem utvrđen prevelik tlak u sistemu klima uređaja od 51 bar, odnosno da je ispitivanjem utvrđena konstantna vrijednost 51 bar u upravljačkom uređaju (zamrznut), nakon čega da je probno priključen drugi upravljački uređaj J623, čija je vrijednost ispravna, te da su vidljivi tragovi otvaranja (silikon). Nadalje, da je navedeno da plina nije bilo u sistemu, da pušta plin na kompresoru, da se kompresor ne aktivira, zbog čega je isti zamijenjen, te je izvršeno punjenje plinom, uz napomenu da je moguće proširenje radova. Tuženik da je nakon zaprimanja računa isti odbio podmiriti jer klima i dalje ne radi, uz zahtjev za demontažu svih ugrađenih dijelova, odnosno da se vozilo vrati u prvobitno stanje. Navedeni zahtjev za povrat u prvobitno stanje da nikada ranije nije istaknuo, a da je vozilo preuzeto sa svim izmijenjenim dijelovima sukladno potvrđenoj ponudi, što proizlazi iz radnog naloga. Stoga, da su kao neosnovani i nelogični navodi tuženika da je zatražio demontažu ugrađenih dijelova i vraćanje vozila u prvobitno stanje, a sve i da je isto zatražio, da bi opet bio dužan naknaditi tužitelju trošak izvršenih radova i svih zamijenjenih dijelova, koji su prethodno bili naručeni u tu svrhu, pri čemu bi svakako imao pravo dodatno zaračunati satnicu za tako izvršene radove. U konačnici, istaknuo je da je izvršio sve radove i zamijenio sve dijelove navedene u utuženom računu, ali da je za popravak klime bilo potrebno zamijeniti i motorni procesor o čemu je obavijestio tuženika.

5. U daljnjem tijeku postupka tuženik je istaknuo da je poslovni odnos ovdje stranaka započeo u trenutku kada je tuženik od tužitelja zatražio popravak vozila marke VW UP, a da je isti završio na način da tužitelj popravak nije izvršio. Naveo je da nije sporno da je tuženik putem e-mail poruke prihvatio ponudu za popravak, ali da se predmetna ponuda odnosila na stvarni popravak vozila, slijedom čega da ponuda na koju je pristao ne odgovara izdanom računu, budući da je tužitelj ispostavio račun sa znatno višim iznosom od onoga u ponudi, a automobil u konačnici nije popravio. Nadalje, istaknuo je da tužitelj nije tražio suglasnost za dodatne radove, niti ga je o tome obavijestio već je na računu dodao stavke koje nisu bile navedene u ponudi. Odmah pri preuzimanju automobila da je bilo jasno da vozilo nije popravljeno, slijedom čega da je u više navrata upozoravao tužitelja neka slobodno uzme fakturirane dijelove iz automobila i vrati ga u prvotno stanje. Osporio je i navode tužitelja kako je u automobil ugradio dijelove. U konačnici je istaknuo da iz radnog naloga nije jasno apsolutno ništa, budući da je isti pisan rukom, te se ne vidi ni datum kada je vozilo predano u servis, a niti datum kada je isto preuzeto. Isto tako da se ne vidi kada je izvršena završna kontrola vozila, budući da je predmetna rubrika prazna, a niti se iz istog može razaznati kada je koja primjedba upisana, pa da su sve rukom pisane stavke mogle biti dodane i nakon što je vozač preuzeo automobil. Stoga zaključuje da ugrađeni dijelovi od strane tužitelja nisu doveli do rezultata koje je zahtijevao tuženik, odnosno da klima u automobilu bude popravljena, slijedom čega da je neosnovano potraživanje tužitelja po utuženom računu jer usluga nije izvršena, a niti je tužitelj postupio po zahtjevu za povrat vozila u prvobitno stanje.

6. Sud je proveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu, iskaz svjedoka Deana Šimića, Kevina Pintara, Gordana Kinkele i Dorotee Purković, te zastupnika po zakonu tuženika Deana Fatovića.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.107,23 EUR/8.342,42 kuna sa zakonskom zateznom kamatom, prema utuženom računu za izvršene usluge na vozilu tuženika MOVE UP! 1,0.

8. Iz računa broj 6746/11484/33 od 28. srpnja 2022. (list 7 i 45 spisa) proizlazi da je isti izdan od strane tužitelja tuženiku za dijelove i izvršene radove na vozilu MOVE UP! u iznosu od 8.342,45 kuna, od čega se na rad odnosi iznos od 1.850,00 kuna, a na materijal iznos od 6.673,96 kuna.

9. Iz ponude od 5. srpnja 2022. (list 47 spisa) proizlazi da je ista dana tuženiku od strane tužitelja za vozilo MOVE UP! u iznosu od 6.204,28 kuna, od čega na se na rad odnosi iznos od 980,00 kuna, a na materijal iznos od 3.983,42 kune. Također, proizlazi i da je u odnosu na određene dijelove tuženiku odobren rabat (popust) od 15%-23%.

10. Iz e-mail korespondencije od 5. srpnja 2022. (list 49 spisa) proizlazi da je tužitelj tuženiku dostavio ponudu sa napomenom da se radi o ponudi za dijelove za koje su vidjeli da su neispravni, te bi se trebali promijeniti kako bi mogli odraditi daljnje ispitivanje prijavljenog kvara, a da je tuženik istoga dana pristao na ponudu.

11. Iz radnog naloga broj 2022010746/1 od 27. lipnja 2022. (list 44 spisa) proizlazi da se isti odnosi na vozilo tuženika MOVE UP! 1,0, te da su rukom napisani radovi koje je tužitelj obavio na vozilu. Proizlazi i da je radni nalog potpisan po naručitelju, osobi koja je vozilo zaprimila i osobi koja je vozilo preuzela. U odnosu na rukom ispisane radove proizlazi da je navedeno da plina nije bilo u sistemu, te da klima pušta na kompresoru koji se ne aktivira, kao i da postoji mogućnost proširenja radova jer da je ispitivanjem utvrđen prevelik tlak od 51 bar u upravljačkom uređaju motora, a da je nakon probnog priključivanja na drugi upravljački uređaj vrijednost ispravna.

12. Iz iskaza svjedoka Deana Šimića (list 82 spisa) proizlazi da je predmetni automobil došlepan kod tužitelja jer na istom nije radila klima, iz kojeg razloga da je otvorio radni nalog. Pregledom automobila da je utvrđeno da je za daljnje dijagnosticiranje kvara potrebno zamijeniti kompresor klime i napuniti plin, kao i da je automobil već ranije rađen negdje drugdje, o čemu da je e-mail porukom obavijestio tuženika, koji je odgovorio e-mail porukom da pristaje. Nakon zamijene kompresora i punjenja klime plinom, klima da i dalje nije radila, o čemu da je telefonski putem obavijestio tuženika, ali da ne zna s kim je točno razgovarao, nakon čega je došao vozač tuženika, te preuzeo vozilo u onom stanju u kojem je bilo nakon do tada izvršenih radova. Vozač tuženika da je rekao da će donijeti procesor motora radi zamjene, ali da do toga nije došlo jer nitko od strane tuženika nije donio motorni procesor. Nadalje je naveo da je do dodatnih radova dijagnostike i GFS-vođene funkcije došlo upravo zbog potrebe zamjene, odnosno ispitivanja kojim se utvrdilo da je potrebno zamijeniti motorni procesor. Naveo je da se radi o radu mehaničara, te da to nije moguće točno predvidjeti prilikom sastavljanja ponude. Također, naveo je i da nakon prve ponude

nije izrađena neka druga ponuda u kojoj bi bili navedeni dodatni radovi. Ponudu sa lista 47 spisa i račun sa lista 45 spisa da je on sastavio, ali da ne zna zašto je u ponudi na određene stavke obračunat rabat, a u računu nije. Automobil tuženiku da je predala kolegica Dorotea Purković jer je on bio na godišnjem. U konačnici, naveo je i da tužitelja nitko nije kontaktirao da se automobil vrati u prvobitno stanje, kao i da ne zna što je bilo sa starim dijelovima automobila koji su zamijenjeni, ali da je običaj, ukoliko klijent želi uzeti te dijelove, da se to napomene.

13. Iz iskaza svjedoka Kevina Pintara (list 99 spisa) proizlazi da je predmetni automobil zbog kvara klime prvo predao na popravak društvu Carmoto, gdje su rekli da klimu ne mogu popraviti, nakon čega da je isti odveo kod tužitelja, kojom prilikom nije potpisao nikakav dokument, gdje su također rekli da klimu ne mogu popraviti, pa je automobil preuzeo sa kamionom kako ga i doveo. Naveo je i da ga nitko od strane tužitelja nije kontaktirao vezano za predmetni automobil. Radni nalog za predmetni automobil da je potpisao prilikom preuzimanja automobila jer ga je ženska osoba koja mu je predala ključeve na prepad uhvatila da isti potpiše. Naveo je i da se ne sjećam je li prilikom preuzimanja automobila razgovarao s nekim iz servisa da je potrebno zamijeniti motorni procesor, te da nije ulazio u servis i slikao kodove motornog procesora, kao i da se unutar automobila nisu nalazili nikakvi dijelovi, ali da zna da se tražilo da se automobil vrati u prvobitno stanje.

14. Iz iskaza svjedoka Gordana Kinkele (list 104-105 spisa) proizlazi da je dobio radni nalog da na predmetnom automobilu zamijeni kompresor klima uređaja i popratne komponente, ali da se sada ne sjećam točno koje. Nakon toga da klima više nije propuštala, ali nije niti radila, te je utvrđeno da je tlak unutar sistema konstantan od 51 bar, a isti u stanju mirovanja treba biti otprilike 5 do 6 bara, ovisno o temperaturi, pa da je potrebno zamijeniti upravljački uređaj motora - procesor motora. Naveo je i da su izvršili probu sa procesorom drugog automobila, na koji način je dijagnoza kvara procesora motora potvrđena. O dijagnozi kvara i svim provedenim radovima da postoji zapis na radnom nalogu, kao i da je o navedenom kvaru obavijestio servisnog savjetnika koji je zadužen za odnose sa kupcima jer on nije bio u nikakvom kontaktu sa tuženikom, niti je itko od tuženika dolazio u radionu razgovarati s njim. Naveo je i da nakon zamjene dijelova, isti više nisu skidani sa automobila jer mu nitko nije rekao da je tuženik zatražio vraćanje automobila u prvobitno stanje, a da su stari dijelovi koji su skinuti sa automobila ili deponirani na otpad ili stavljeni u automobil.

15. Iz iskaza svjedoka Dorotee Purković (list 117 spisa) proizlazi da je u vrijeme popravka radila kod tužitelja kao servisni savjetnik, te se sjeća da je kod tužitelja zaprimljeno predmetno vozilo. Vozaču tuženika koji je došao preuzeti automobil da je predala samo ključeve, a da joj je u odnosu na plaćanje isti jasno rekao da će njegovi to riješiti, ali se ne sjeća je li tom prilikom istom dala nešto na potpis, kao ni je li tom prilikom isti stavio neke primjedbe.

16. Iz iskaza zastupnika po zakonu tuženika Deana Fatovića (list 83-84 spisa) proizlazi da je predmetno vozilo prije nego je dovezeno na popravak kod tužitelja, zbog istog kvara, bilo u drugom ovlaštenom servisu, u kojem je vozilo bilo tri tjedan, te je na vozilu zamijenjeno sve isto kako je navedeno i u ponudi tužitelja, a što je rečeno i tužitelju. Na ponudu tužitelja da je pristao jer je očekivao da će vozilo biti u potpunosti

popravljen, budući da je telefonski kontaktirao sa servisom tužitelja, te mu je rečeno da će nakon zamjene tih dijelova vozilo biti ispravno, te da neće biti dodatnih troškova. Također, da je na ponudu, u kojoj su bili navedeni dijelovi za koji su već ranije zamijenjeni u drugom ovlaštenom servisu, pristao jer su ga kod tužitelja uvjeravali da je to potrebno, s obzirom da u ranijem servisu nije dobro riješeno. Međutim, da su ga nakon tjedan dana kontaktirali iz servisa tužitelja da postoji problem i da bi popravak iznosio 17.000,00 - 18.000,00 kuna plus iznos naveden u ponudi jer je potrebno zamijeniti motorni procesor, na što da nije pristao, budući da bi sveukupni iznos prelazio vrijednost automobila. Tada da je rekao tužitelju da vrati auto u prvobitno stanje, što je i učinjeno, te su ugrađeni dijelovi demontirani sa automobila, ali ne znam što je sa tim dijelovima, odnosno jesu li dijelovi koji su prilikom preuzimanja automobila bili u automobilu dijelovi ugrađeni na prvom servisu kod drugog ovlaštenog servisa ili dijelovi ugrađeni kod tužitelja. Iz servisa tužitelja da mu je sugerirano da ugrade polovni motorni procesor, ali to nisu učinili jer se radi o tvornički kodiranim dijelovima ugrade. Automobil od tužitelja da je preuzeo Kevin Pintar, ali ne zna je li isti prilikom preuzimanja automobila slikao kodove motornog procesora. Nakon preuzimanja od tužitelja automobil da više nije popravljan, već je prodan kao neispravno vozilo.

17. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

18. Među strankama nije sporno da su bile u poslovnom odnosu, odnosno da je tužitelj tuženiku 5. srpnja 2022. dostavio ponudu koja se odnosila na automobil MOVE UP! vezano za popravak klima uređaja u navedenom automobilu, te da je tuženik na navedenu ponudu istoga dana pristao. Navedeno, osim što nije sporno, proizlazi i iz iskaza zastupnika po zakonu tuženika Deana Fatovića (list 83-84 spisa), kao i iz e-mail korespondencije stranaka od 5. srpnja 2022.

19. Međutim, sporan je sadržaj navedenog poslovnog odnosa stranaka, odnosno je li se ponuda tužitelja odnosila na popravak klima uređaja automobila ili na zamjenu dijelova automobila radi daljnjeg dijagnosticiranja kvara, a time i je li tuženik uopće dužan isplatiti tužitelju utuženu tražbinu, s obzirom na nespornu činjenicu da klima uređaj nakon preuzimanja automobila od strane tuženika nije bio u funkciji. Sporna je i visina utuženog računa, budući da je isti izdan na iznos viši od iznosa iz ponude, a koji se odnosi na dodatne radove, te je li tuženik o dodatnim radovima obaviješten i je li na iste pristao.

20. Odredbom članka 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; dalje ZOO) propisano je da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

21. S obzirom da je među strankama sporan sadržaj ugovorenog posla prvenstveno je trebalo utvrditi što su stranke ugovorile. Navod da je na ponudu pristao jer mu je rečeno da će klima uređaj biti popravljen tuženik predloženim i provedenim dokazima nije dokazao, dok iz sadržaja e-mail poruka od 7. srpnja 2022. jasno proizlazi

da je tužitelj tuženiku dostavio ponudu za dijelove za koje je utvrđeno da su neispravni, te koji bi se trebali promijeniti kako bi se moglo odraditi daljnje ispitivanje prijavljenog kvara. Tuženik je na ponudu i sadržaj navedene e-mail poruke pristao bez stavljanja primjedbi na istu. Stoga, ugovoreni sadržaj poslovnog odnosa stranaka nije bio popravak klima uređaja na automobilu, već zamjena dijelova kako bi se dalje mogao ispitati kvar klima uređaja. Slijedom navedenog, odnosno da sadržaj poslovnog odnosa stranaka nije bio popravak klima uređaja automobila, irelevantni su navodi tuženika da od dijelova eventualno ugrađenih od strane tužitelja nije imao koristi jer klima uređaj nije popravljen.

22. Tuženik je osporio da su u automobil ugrađeni dijelovi, ali navedeno osporavanje nije dokazao, a niti je u odnosu na te navode predložio provođenje relevantnih dokaza. Naime, iako je tuženik tijekom postupka na navedenu okolnost predložio provođenje dokaza vještačenjem po vještaku odgovarajuće struke (automehaničarske ili druge), sam zastupnik po zakonu tuženika Deana Fatović je u svome iskazu naveo da je vozilo prodano. Stoga, provođenje navedenog dokaznog prijedloga, kraj činjenice da vozilo više nije u posjedu tuženika, nije moguće. S druge strane, svjedoci Dean Šimić i Gordan Kinkela, u svojim su iskazima okolnosno i logično iskazivali o činjenici zamijene dijelova na automobilu tuženika, te je sud navedene iskaze prihvatio kao vjerodostojne. Također, iskazi navedenih svjedoka sukladni su i dokumentaciji priležućoj spisu, pri čemu niti tuženik u odnosu na iskaze navedenih svjedoka u dijelu izvršenih radova zamijene dijelova nije imao primjedbe. Isto tako, u svom iskazu zastupnik po zakonu tuženika nije osporavao da je tužitelj zamijenio dijelove na automobilu.

23. Također, neosnovani su navodi tuženika u kojima se poziva na odredbe članka 610. i 615. Zakona o obveznim odnosima koji se odnose na nedostatke izvršenog djela u slučaju kada je izvođač (tužitelj) dao materijal, posljedica kojeg je da izvođač nema pravo na naknadu za materijal, a ni naknadu za svoj rad, te navodi o zahtjevu za vraćanjem automobila u prvobitno stanje jer klima i dalje nije radila. Kako je ranije navedeno, predmet konkretnog poslovnog odnosa stranaka nije bio popravak klima uređaja automobila, već zamjena dijelova radi daljnjeg ispitivanja kvara, slijedom čega činjenica da klima nije radila nakon zamijene dijelova nije odlučna za odluku u ovoj pravnoj stvari jer navedeno nije dio sadržaja (djela) ugovornog odnosa stranaka. Isto tako, tuženik je samo paušalno, pozivanjem na zakonske odredbe, istaknuo da obavljeni posao ima nedostatke, pri čemu nije naveo o kojem nedostatku radi, odnosno radi li se u nedostatku u materijalu ili radu tužitelja. S tim u vezi, osnovano tužitelj ističe da bi u slučaju zahtjeva tuženika za povratom automobila u prvotno stanje skidanjem od strane tužitelja ugrađenih dijelova, isti takav rad posebno naplatio, budući da isti nije dio sadržaja nespornog poslovnog odnosa među strankama. U konačnici, iz e-mail korespondencije stranaka (list 68-72 spisa) proizlazi da je tuženik takav zahtjev za povratom automobila u prvobitno stanje stavio tek po ispostavi računa tužitelja u kolovozu 2022., pri čemu nije dokazao da je tužitelja ranije obavijestio o istome, kao ni razlozima za isto.

24. Stoga je tuženik u obvezi isplatiti tužitelju naknadu za dijelove i izvršeni rad sukladno prihvaćenoj ponudi, odnosno za one dijelove i rad navedenim u ponudi, te prema cijenama navedenim u ponudi, i to za materijal (dijelove) iznos od 3.893,42 kune

i za rad iznos od 980,00 kuna. Naime, iz ponude od 5. srpnja 2022. (list 47 spisa) proizlazi da je u odnosu na određene dijelove tuženiku odobren rabat (popust) od 15%-23%, dok iz računa broj 6746/11484/33 od 28. srpnja 2022. (list 7 i 45 spisa) proizlazi da na te iste dijelove tuženiku u računu nije obračunat rabat, već da su isti obračunati po punoj cijeni. Slijedom navedenog, zahtjev tužitelja u odnosu na cijene dijelova obračunate po punoj cijeni u odnosu na rabatne cijene iz ponude nije osnovan.

25. Nadalje, neosnovan je zahtjev tužitelja za isplati naknade u odnosu na dijelove i rad koji nisu bili obuhvaćeni ponudom, a obračunati su u utuženom računu.

26. Naime, logično je i životno da se u tijeku izvršenja posla, kao što je predmetni, javi potreba za dodatnim radovima i u odnosu na materijal i u odnosu na rad izvođača, ali da bi tužitelj imao pravo na naknadu za dodatni materijal i rad, potrebno je da je za isto prethodno zatražio i dobio suglasnost naručitelja (tuženika). Iz radnog naloga tužitelja (list 44 spisa) proizlazi da je nakon izvršenja određenih radova stavljena napomena „moguće proširenje radova“. Svjedok Gordan Kinkela, djelatnik tužitelja, u svom je iskazu naveo da o dijagnozi kvara i svim provedenim radovima postoji zapis na radnom nalogu, kao i da je o navedenom kvaru obavijestio servisnog savjetnika koji je zadužen za odnose sa kupcima, dok je svjedok Dean Šimić, kao osoba koja je na strani tužitelja izradila ponudu i račun, te vodila komunikaciju sa tuženikom iskazao da je do dodatnih radova dijagnostike i GFS-vođene funkcije došlo zbog ispitivanja kojim se utvrdilo da je potrebno zamijeniti motorni procesor, ali ne i da je prethodno o potrebi dodatnih radova obavijestio tuženika, te da je tuženik na to pristao. Stoga, a budući da se ne radi o poslu iz odredbe članka 1121. ZOO-a koji ne trpi odgađanje, odnosno da je to potrebno jer predstoji šteta ili propuštanje očite koristi, dodatni radovi od strane tužitelja izvršeni su bez znanja i suglasnosti tuženika. Kraj takvog stanja stvari, na drukčiju odluku nije od utjecaja nesporna činjenica da je vozač tuženika potpisao radni nalog tužitelja, kao osoba koja je automobil preuzela.

27. Slijedom navedenom, tužitelj ima pravo na naknadu za materijal i rad sukladno ponudi prihvaćenoj od strane tužitelja, dok u preostalom dijelu, preko iznosa od 823,45 EUR/6.204,28 kuna, odnosno za iznos od 283,80 EUR/2.138,28 kuna na ime naknade za materijal obračunat u iznosu višem od onoga iz ponude (cijene sa rabatom), te dodatni materijal i rad, zahtjev tužitelja nije osnovan.

28. Odluka o zakonskim zateznim kamatama donesena je primjenom odredbe članka 29. stavka 1. i 2. ZOO-a, a kako je to tužitelj zatražio u prijedlogu za ovrhu, odnosno od prvog dana nakon dospijeca računa do isplate.

29. Nadalje, na sastanku Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskog odjela županijskih sudova održanog 2. lipnja 2017. usvojen je zaključak da se presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude.

30. Slijedom navedenog, primjenom odredbe članka 590. ZOO-a, te odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a, odlučeno kao u točki I. i II. izreke ove presude.

31. O troškovima parničnog postupka odlučeno je primjenom odredbe članka 154. stavka 2. i članka 155. ZPP-a.

32. Kod odlučivanja o troškovima parničnog postupka kod parcijalnog uspjeha stranaka u sporu, u situaciji kad su sporni osnova i visina tužbenog zahtjeva, potrebno je ocjenjivati (uzimati u obzir) uspjeh stranaka ne samo u pogledu visine prihvaćenog, odnosno odbijenog tužbenog zahtjeva, već je potrebno ocjenjivati uspjeh stranaka kako s obzirom na osnovu zahtjeva, tako i s obzirom na visinu prihvaćenog, odnosno odbijenog tužbenog zahtjeva.

33. Tuženik je već u prigovoru protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, a tužiteljev zahtjev je djelomično usvojen, slijedom čega se ima smatrati da je glede osnove uspio 100%, a glede visine zahtjeva u omjeru uspjeha u sporu prema postavljenom tužbenom zahtjevu, odnosno sa 74%. Aritmetičkom sredinom između uspjeha glede osnove i omjera glede visine dobiva se omjer uspjeha u sporu tužitelja ($\text{uspjeh u sporu} = (\text{uspjeh glede osnove} + \text{uspjeh glede visine}) : 2$), slijedom čega je tužitelj uspio sa 87%.

34. Tuženik je u odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva uspio sa 0%, a u odnosu na visinu 26%. Aritmetičkom sredinom između uspjeha glede osnove i omjera glede visine dobiva se omjer uspjeha u sporu tuženika ($\text{uspjeh u sporu} = (\text{uspjeh glede osnove} + \text{uspjeh glede visine}) : 2$), slijedom čega je tuženik uspio sa 13%.

35. Konačan uspjeh stranke u sporu dobiva se razlikom između omjera uspjeha tužitelja u odnosu na omjer uspjeha tuženika, iz čega proizlazi da je tužitelj uspio u sporu u omjeru od 74% (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-366/2024-2 od 22. svibnja 2024.), slijedom čega tužitelju ima pravo na naknadu troškova, a s obzirom na utvrđeni uspjeh u sporu od 74%.

36. Stoga, tužitelj, a s obzirom na utvrđeni uspjeh u sporu, ima pravo na naknadu troškova ovršnog postupka u iznosu od 156,55 EUR (74% od 211,56 EUR). Nadalje, tužitelju pripada i zatražena nagrada za sastav podnesaka od 25. ožujka 2024. i 13. studenoga 2024. u iznosu od 111,00 EUR (74% od 150,00 EUR) za svaki podnesak, sukladno Tbr. 8. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23 i 107/25; dalje Tarifa), zastupanja na ročištima 19. rujna 2024., 31. listopada 2024., 6. veljače 2025., 5. svibnja 2025. i 17. ožujka 2026. u iznosu od 111,00 EUR (74% od 150,00 EUR) za svako ročište, sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife, te zastupanja na ročištu 19. rujna 2025. i 10. prosinca 2025. u iznosu od 27,75 EUR (74% od 37,50 EUR) za svako ročište, sukladno Tbr. 9. točki 5. Tarife zajedno sa pripadajućim PDV-om u iznosu od 208,13 EUR, odnosno ukupno iznos od 1.040,63 EUR. Također, tužitelj ima pravo i na naknadu pristojbe na presudu u iznosu od 39,82 EUR, odnosno u sveukupnom iznosu od 1.237,00 EUR. U preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka nije osnovan, budući da je sukladno ranije navedenom zatražen u previsokom iznosu.

37. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki II. izreke ove presude.

U Rijeci, 30. travnja 2026.

Sudac
Marija Sušanj Tepša

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od petnaest dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka o sporu male vrijednosti može se pobijati zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30887-6617c**

Kontrolni broj: **0b774-35c30-f8b13**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA SUŠANJ TEPŠA, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.